

Nens i gent gran

Les accions dels pares poden coartar la llibertat dels nens

Un nen li pregunta a una companya de classe com és que juga tan bé a futbol i ella li respon que a casa seva només es parla d'això, que el seu pare és un malalt del Barça i es passa tot el cap de setmana mirant partits per la tele amb tota la família. El nen fa mitja volta i se'n va, i la noia li diu: ¿Però què et passa? El nen li contesta que és una llàstima que a casa seva només es parli de música clàssica i no pugui, gairebé mai, xutar cap pilota.

**ATENCIÓ!!!! LES ACCIONS DELS PARES
PODEN COARTAR LES LLIBERTATS
DELS NENS.**

Fins a l'ESO no comença la guerra dels sexes

Cal vigilar
les actituds, els comentaris i les conductes envers les activitats que practiquin els nostres fills per no condicionar la seva llibertat d'elecció. Cal que triïn allò que més els agradi malgrat les modes i les inèrcies socials

SPORT

Editor: Josep M. Casanovas
Director: Joan Vehils
Directors adjunts:
Joan Maria Batlle i Lluís Mascaró
Subdirectors:
José Luis Carazo, Albert Masnou
Redacció: Àngels Fàbregues
(afabregues@diariosport.com), Ramon Palomar (rpalomar@diariosport.com)
Maquetació: Fabián Cabrera
EDICIONES DEPORTIVAS CATALANAS
Director gerent: Antoni Pujol
Director Producció i Sistemes:
Kiko Olivier
ADREÇA: Consell de Cent, 425-427
08009 Barcelona
Tel.: 93-2279400
Fax Redacció: 93-2279410
Fax Administració: 93-2279405
Fax Publicitat: 93-2279435

Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

Més informació

ORGANITZA

EMPRESA DE SERVEIS ESPORTIUS
I EDUCATIUS.
WEB: www.organitza.net
E-MAIL: gerencia@organitza.net
ATENCIÓ AL CLIENT: 663850880

[útil]
Senzill, proper, pràctic.

Joan Carles Folia
DIRECTOR GERENT D'ORGANITZA, SL
LLICENCIAT EN CAFE, MESTRE I 'COACH' ESPORTIU I EDUCATIU D'ÚTIL

Nens i nenes mostren poques diferències motrius i de creixement durant els primers anys de vida

Sempre hem tingut la tendència a relacionar el sexe masculí amb els jocs de pilota o de grolleria, i el sexe femení amb les activitats més expressives, plenes de sensibilitat, rítmiques i harmòniques. Si bé és veritat que l'impuls natural d'un nen quan se li apropa alguna cosa que bota o rodola és donar-li una puntada de peu, no podem assegurar al cent per cent que les nenes no ho facin, diríem que en el cas de les noies costa més de veure-ho.

De la mateixa manera, tenim la percepció, segurament basada en fets reals, que les xiquetes mostren preferències per les especialitats amb menys contacte físic i amb una pinzellada de glamur esportiu (patinatge). Aquestes classificacions no deixen de basar-se sobre una reiterada manera d'entendre i transmetre uns valors educatius i socials encara lluny de la igualtat d'oportunitats entre homes i dones.

El creixement físic de les persones, en general, mostra poques diferències, en condicions de normalitat, en l'interval 0-12 anys. Els nens i les nenes en aquesta fase poden ser igual de forts, de ràpids, de resistents, d'àgils, d'hàbils, de flexibles, de tenaços i de tossuts; en tot cas, les variacions dependran més de les característiques individuals i no pas de la pertinença al grup de mascles o de femelles.

Serà a partir dels 11 o 12 anys i en endavant quan l'evolució de l'espècie començarà a separar els joves de les joves, aquí arrencarà

una guerra de sexes i ens distanciarrem en capacitats, maneres de fer i de pensar.

Els mossos disposaran d'una musculatura més preparada per suportar càrregues i generar força i les damiselles gaudiran, entre altres coses, d'una flexibilitat envejada per molts homes totalment encarcerats. Sí, sí, a partir dels 12 anys els minyons tendiran a l'espectacle del contacte i l'oposició, i les minyones s'allunyan discretament d'aquesta opció i s'acostaran a tendèn-

cies menys matusseres.

Així doncs, entenent que el pes de la història evolutiva ja farà la seva feina, els primers anys de vida cal potenciar la riquesa i la diversitat de les experiències viscudes. Que les nenes xutin la pilota i els nens muntin coreografies, que les 'ragazze' lluitin entre elles i els 'bambini' saltin a corda sense parar. Que sigui normal veure noies jugant a futbol i nens apuntats a funky/hip-hop.

Evitem comentaris, actituds i conductes envers les activitats dels nostres fills que puguin anar en el sentit de destriar-les per la quantitat de persones de cada sexe que les practiquen, perquè això refermarà posicions masculistes i feministes que poc tenen a veure amb l'assoliment de fites que la pràctica esportiva promou, i encara més, atempta contra la llibertat d'elecció de les persones. Que cadascú triï el que vulgui en funció de les seves inquietuds i sensacions, malgrat les modes i les inèrcies socials.

Puc arribar a ser l'únic nen del grup que faci patinatge artístic i això m'omple, em satisfà i em fa feliç.

Que bé que sóc lliure i dono les gràcies als meus pares!!!!